

17.

Mormor ropte: Sär nu väntar maten —
frömma laget strätt kring bordet står;
Gubben märkte rosorna kring faten —
lilla Göran läste Fader vår.

18.

Alla rätter öfas, skåras, styckas,
Gumman fröntlig lägger för och ler;
fröjdar sig att tårtan velat lockas,
blir så nöjd när någon vill ha mer.

19.

Glad är dagen, tillfället betydligt,
blanka silfverkannan fulls med vin —
på det drifna leket synas vrydligt
tolv Apostlar och en Carolin.

20.

Till ett mål nu alla troget sista:
morfars välgång rundt kring laget går?
Gubben ses sin sammets-möja lösta,
blottar röd sitt silfver-hvita hår.

21.

Uppå gån från löfsaln folket hurrar,
ingen glöms af Mammor vid kallas;
ölet strömmar, nyckelharpan surrar,
pålkan går vid oasbruten bas.

22.

Det ni vänner, ropte Prestmors Svåger,
tog Pokaln och drack sin granne till:
alla Kungars Prer och Evlleger
mot vår Fest jag icke byta vill.

Säljes i Björnståhl's Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckt hos J. Hörberg, 1825.

GS 39

Den glada Fåsten.

Uti prestgål'n samrades med morllar,
brottom hade alla husets hjon;
Vigot svängde sig i heigdays-fjortlar,
och på spellet satt en gödd kallen.

2.

Gamla Prestmor sågs beställsamt trypa,
hade mycket att bestyra om;
tunnade sin blanka nyckel-knippa,
nickade så fromt åt hvem som kom.

3.

Wandrade i natt-tyg, nått och struken,
ifrån köket ömsom och i saln,
bredde ut den fina forndralls-dulen,
och tog fram den. reflade Pokaln.

4.

Hvarför då den myckna ställigheten,
Detta fej och fiäst i Kyrherr-gål'n?
denna tårtan och högtidligheten,
friladeller, korf och frams i kån?

5.

Hvillens denna nötta läpp som firas,
som så grann och blomsterlindad står? —
Jo, vår goda Prestfars högtid firas,
Gubben fyller sina huttit år.

6.

Gamla Prestmor fintlig och förslagen,
med små feter på sitt enkla sätt,
fyrti gånger firat denna dagen,
fyrti år sin goda Gubbe glädt.

7.

Redan war nu middagsstunden inne,
väntadt lag i hemligt antåg war;
Gumman log så fromt uti sitt sinne
åt det spratt som hon ställt till åt Far.

8.

Gubben tidigt ren på morgonstunden
trogen önskan af sin Gumma fått;
med en stoppad nattrock blifwit bunden,
rån och skål-bröd, kaffe utvaldt godt.

9.

Nu satt han så god och glad till sinnes,
i hans uppsyn låstes lugn och frid,
förde sig med tacksamhet till minnes
Herrans nåd på den förflutna tid.

10.

Rände warma glädsetårar falla,
blickade ibland så godt på Mor;
wiste med sig han war lär för alla,
maka, wänner, barn och Socken-bor.

11.

På en gång blef Gubben glädt förlågen,
någon aning nu söll honom in —
dammar det ej, sade han, på wägen,
skaller icke Herkules wid grinn?

12.

Gubben ej förgåfwes detta trockte,
skunt han redan röjt dem långt ifrån;
nu han ömt i sina armar trockte
Dotter, Måg och lilla Dotter-son.

13.

Spåda gosen räckte Morfar läppen
med den granna blomsterkransen på;
Mormor log och bet sig skåmskt i läppen,
war så ställt för det hon hittat på.

14.

Heders-mågen, Herr Koplan i Wäsa,
kom nu fram med werser ett patent,
som han låtit med små ånglar måla,
grant och wackert och förgylt och prånt.

15.

Sedan dotter kärlligt gratulerat,
med jord-gubbar fram en lorg hon bar,
dem hon i sin trädgård sjelf planterat
enkom för sin gamla goda Far.

16.

Slägt och wänner syntes nu sig samla
mangrant till ett glädt och utvaldt lag;
alla önskade så högt den gamla
lycka, lycka på hans hedersdag.